

තොප්පිගල අල්ලා පිට්ටුගල වැළඳීම

ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ, යුදවාදී, දේශප්‍රේමී ස්ථරයේ උන්මාදය තිවු කිරීම උදෙසා තැනමු, යල් පැන ගිය ආරංචිය, නැවුම් පුවතක් ලෙස පසු ගිය බදාදා (2007 ජූලි 11) දහවල් වන විට පහවිය. ඒ නැගෙනහිර පළාතේ තොප්පිගල නම් වූ වනගත පෙදෙස ශ්‍රී ලංකා රජයේ හමුදා පාලනයට නතු කරගත් පුවත යි. එදින සේ ම, ඊට පසු දින සියලු මධ්‍ය එකී සංසිද්ධිය වාර්තා කළේ මහ ඉහළිනි. එම පුවත සැලවීමටත් පෙර තොප්පිගල අත්-පත් කර-ගැනීමේ සැමරුම් දිනය නම් කිරීම හා විමුක්ති කොටි සංවිධානය උපක්‍රමිකව අදාල පෙදෙස්වලින් ඉවත් වෙමින් සිටින බවට, එම මාධ්‍ය විසින් ම වාර්තා කිරීම, තත්කාලීන සමාජ, දේශපාලනික කරුණු කෙරෙහි විමසිලිමත් වන පාඨකයන්ට-ශ්‍රාවකයන්ට අමුත්තක් නො වීම හේතුවෙන් එය යල් පැන ගිය පුවතක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය.

කෙසේ වෙතත් තොප්පිගල සැමරීම උදෙසා විවිධ පාර්ශව ලහි ලහියේ කටයුතු සුදානම් කරමින් සිටි බව ද දැක ගන්නට හැකි විය. මේ සියලු සැමරුම් පසු පස දේශපාලන න්‍යාය පත්‍රයක් ද ක්‍රියාත්මක බව කාට නම් නො පැහැදිලි ද?

කිසියම් දේශයක, නො විසඳුණු ගැටලුවක් අර්බුදයක් වූ කළ හා එයට දේශීය මෙන්ම විදේශීය බලවත් පාර්ශව සම්බන්ධ වීම තුළින්, අදාළ තේමාව දේශපාලනික ව අර්ථගැන්වීම ස්වභාවික ය. එහෙත් රටේ ආරක්ෂාව පිළිබඳ වගකීමේ දී දේශපාලන මැදිහත්වීම් මත එය හැසිරවීමට යාම අමත ක්‍රියාවක් සේ සැලකිය හැකි ය.

විශේෂයෙන් බහු පක්ෂ දේශපාලනයක් පවතින පරිසරයක ඒ ඒ පක්ෂ වශයෙන් හෝ පාලක හෝ විරුද්ධ පක්ෂ වශයෙන් රටේ ආරක්ෂාව කඩ ඇදීමකට ලක් කරන්නේ නම් එය ම අමත ක්‍රියාවකි. නමුත් දශක ගණනාවක සිට අප වටා භ්‍රමණය වන්නේ ද එ වැනි ම සන්දර්භයකි. මේ හේතුව රටේ පොදු ජන විඥානය කුරුවල් කිරීමට ඉවහල් වී ඇත. එ බැවින් කෙ තරම් තීරණාත්මක ජයග්‍රහණයක් හෝ පරාජයක් හෝ වුව ද එය නිවැරදි ව අත් විඳ ගැනීමේ හැකියාව බහුතරයකට උදා වී නැත.

තොප්පිගල ආශ්‍රිත නැගෙනහිර ආරක්ෂක අංශ මෙහෙයුම් සම්බන්ධ ව රටේ ව්‍යවස්ථාදායකය නියෝජනය කරනු ලබන පක්ෂ අතර විවිධ හා පරස්පර මත එළි බැසීම තුළින් මේ තත්ත්වය වඩාත් කැපී පෙනෙයි. රටේ ආරක්ෂාව හා පක්ෂ දේශපාලනයේ බල අරගලය සමාන්තර ව ගමන් කළ යුතු යැයි පැහැදිලි කිරීමට කිසිදු උගතෙකු හෝ බුද්ධිමතෙකු හෝ මේ මොහොතේ නැත. පැහැදිලි කළ හැකි සියල්ලෝ ම යුද උන්මාදයේ පංගුකාරයන් වී සිටිති. යමෙකු එසේ නැත යැයි කියන්නේ නම් කිව හැක්කේ, යුද උන්මාදයේ පීඩනය විසින් එසේ නැතැයි කියන්නෝ බ්‍රහ්ම දණ්ඩනයට පත්කොට ඇති බව ය.

මේ හේතුවෙන්, උද්ධමනය ඉහළ යාම තුළින් මතු වී ඇති සාමාන්‍ය දිවියේ ස පුරා ගත යුතු අවම ඉලක්ක පවා මඟ හැරී යාමේ සිට, රට අරාජික වීමේ භයානක අවස්ථා පිළිබඳව ද, කිසිවෙකුත් එ තරම් උනන්දු වීමට අවැසි බවක් නො දක්වයි.

යුද්ධයෙන් ම ජාතික ගැටලුවට විසඳුම් සෙවිය යුතුයි පවසන්නෝ සහ යුද්ධය තම දේශපාලනයේ එකම තේමාව කරගත්තුවත්, ශ්‍රී ලාංකේය ජාතිය

ගොඩනැගීමේ කාර්යය කෙලෙස සිදුවිය යුත්තේ දැයි ප්‍රශ්න කිරීමේ දී දක්වන ආකල්පයන් ද විමසා බැලීම මෙහි දී වැදගත් ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික ගැටලුව විසඳීමෙහි ලා පමණක් නොව, කුමන ගැටලුවක දී වුව භාවිත වූ ක්‍රියාමාර්ග වලදී කුමන හෝ ආකාරයේ ත්‍රස්තවාදයක් ඇත්නම් එය පරාජය කිරීමේ වරදක් නැත. එය යුද්ධයම වන්නේ නම් ඉන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල සම්බන්ධ ව දෙවරක් නොව කිහිප වරක් සිතා බැලීමට සිදු වේ. එ බැවින් යම් භූමි භාගයක් විමුක්ති කොටින්ගෙන් නිදහස් කර ගැනීම මත ජාතික ගැටලුවට විසඳුම් සෙවිය නො හැක. ආසන්න වශයෙන් එය පැහැදිලි කරගන්නේ නම් තොප්පිගල හා නැගෙනහිර නිදහස් කර ගත් පමණින් ප්‍රශ්නය නො විසඳන බව ය.

තොප්පිගල අල්ලා ගැනීමේ අවස්ථාව නිවේදනය වූවාට පසු දින කොළඹ මහජන පුස්තකාල ශ්‍රවණාගාරයේ පැවැත් වූ සම්මන්ත්‍රණයක තෝමා වී තිබුණේ ගෙඩරල් කුමයයි. සංවාදශීලී සම්මන්ත්‍රණයක් වූ එය නියෝජනය කළ පාර්ශව සාකච්ඡාමය විසඳුමක අවශ්‍යතාව පැහැදිලි කළේ ය.

තොප්පිගල අල්ලා ගැනීම පිළිබඳව උදම් අනන්‍ය පාර්ශව අතර දේශනිතෙහි ව්‍යාපාරය ට හිමිවන්නේ සුවිශේෂී තැනකි. එහි ගාමක බලවේගය වන ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නියෝජනය කරමින් අදාළ සම්මන්ත්‍රණයට සහභාගී වූ බිමල් රත්නායක මන්ත්‍රීවරයාගේ අදහසකින්, යුද්ධය මෙම අර්බුදය විසඳීමට මඟ නොවන බව පැහැදිලි විය.

“ ගෙඩරල් විසඳුමක් ද ? විෂ දුමක්ද ?” මැයෙන් වූ එම සම්මන්ත්‍රණයේ අදහස් පසුව විමසුමට ලක් කරන අතර, තොප්පිගල යථාර්ථය පැහැදිලි කර ගැනීම උදෙසා බිමල්ගේ වැකියක් සටහන් කරමි.

“අවසාන එල්.ටී.ටී.ඊ. සාමාජිකයා මරා දැමීමත් ලංකාවට සාමය උදා වෙන්නේ නැහැ.”

බිමල් එසේ කියනවාත් සමගම මා අසල අසුන් ගෙන සිටි අපගේ සම කාලීන සගයෙක්ගේ මුවින් පිට වූයේ පැනයකි.

“එහෙනම් අහවල් එකකට ද යකෝ යුද්ධ කරන්නේ ? ”

ගැටලුව සමග වෙසෙන සහ මේ පිළිබඳ ව සත්‍යාභ්‍යාසයේ යෙදෙන්නවුන් කෙසේ වෙතත් මා සැම විට පවසන පොදු ජන විශ්වාසය කෙ ලෙස නම් හැසිරෙයි ද ?

ජනිත විප්ලව

2007 ජූලි 17